Sah. °प्रियः a ruby. °लवणम् a kind of salt or mixture. °सप्तमी the seventh day in the bright half of Māgha. –करिः 1 the planet Saturn. –2 Vaivasvata Manu. –3 Karṇa. –4 N. of Sugrīva.

भासः [भास्-भावे घञ्] 1 Brightness, light, lustre. –2 Fancy. –3 A cock; Mb. 12. 36. 23; Bhāg. 8. 10. 10. –4 A vulture. –5 A cow-shed (गोष्ठ). –6 N. of a poet; भासो हासः कविकुलगुरुः कालिदासो विलासः P. R. 1 22; M. 1. –7 A kind of bird; कृत्रिमं भासमारोप्य वृक्षाग्रे शिल्पिभिः कृतम् Mb. 1. 132. 68 (com. भासं नीलपक्षं पक्षिणं शकुन्तमित्यन्ये गृध्रमित्यपरे).

भासक *a.* (–सिका *f.*) [भास्-ण्वुल्] 1 Enlightening, brightening, illuminating. –2 Showing, making evident. –3 Making intelligible. –कः N. of a poet.

भासता Vulturous nature, rapacity; स याति भासतां विप्रः Ms. 11. 25.

भासनम् [भास्-ल्युट्] 1 Shining, glittering. –2 Illuminating.

भासन्त *a.* (–न्ती *f.*) 1 Shining. –2 Beautiful, handsome. –न्तः 1 The sun. –2 The moon. –3 An asterism, a star. –4 The bird भास q. v. –न्ती An asterism (नक्षत्र).

भासस् *n.* Brightness, light; भासांसि वस्ते सूर्यो न शुक्रः Ṛv. 6. 4. 3.

भासुः The sun.

भासुर *a.* [भास्-घुरच्] 1 Shining, bright, splendid; मणिमयूखचयांशुकभासुराः Ki. 5. 5; तं भूपतिर्भासुरहेमराशिं (दिदेश) R. 5. 30. –2 Terrible. –रः 1 A hero. –2 A crystal.

भास्वत् *a.* Bright, shining, luminous, resplendent; भास्वन्ति रत्नानि महौषधीश्च पृथूपदिष्टां दुदुहुर्धरित्रीम् Ku. 1. 2; 6. 60. –*m.* 1 The sun; भास्वानुदेष्यति हसिष्यति चक्रवालम् Subhāṣ; R. 16. 44. –2 Light, lustre, splendour. –3 A hero. –4 Ved. Dawn. –ती The city of the sun.

भास्वर *a.* [भास्-वरच्] Shining, bright, radiant, brilliant. –रः 1 The sun. –2 A day. –3 Fire.

भास्मन *a.* (–नी *f.*) [भस्मनो विकारोऽण्] Consisting or made of ashes, ashy; अहिपरिकरभाजो भास्मनैरङ्गरागैः Śi. 4. 65.

भिक्ष् 1 Ā. (भिक्षते, भिक्षित) 1 To ask, beg or ask for (with two acc.); भिक्षमाणो वनं प्रियाम् Bk. 6. 9. –2 To beg (as alms); न यज्ञार्थं धनं शूद्राद्विप्रो भिक्षेत कर्हिचित् Ms. 11. 24, 25. –3 To ask without obtaining. –4 To be weary or distressed. –5 To obtain.

भिक्षणम् [भिक्ष्-ल्युट्] Begging, begging alms, mendicancy.

भिक्षा [भिक्ष्-अ] 1 Asking, begging, soliciting; वृत्ते शरावसंपाते भिक्षां नित्यं यतिश्चरेत् Ms. 6. 56. –2 Anything given as alms, alms; भवति भिक्षां देहि. –3 Wages, hire. –4 Service. –5 A means of subsistence; अपेतक्रमसंतापाः सुभिक्षाः सुप्रतिश्रयाः Rām. 2. 92. 6. –Comp. –अटनम् wandering about begging for alms; रुद्रो येन कपालपाणिपुटके भिक्षाटनं कारितः Bh. 2. 95. (–नः) a beggar, mendicant. –अन्नम् food obtained by begging, alms. –अयनम् (णम्) = भिक्षाटन q. v. –अर्थिन् *a.* begging for alms or charity. (–*m.*) a beggar. –अर्ह *a.* worthy of alms, a fit object of charity. –अशनम् the food obtained by begging; भिक्षाशनं तदपि नीरसमेकवारम् Bh. 3. 19. –आशिन् *a.* 1 living on alms; भिक्षाशी जनमध्यसंगरहितः Bh. 3. 86. –2 dishonest. –आहारः begged food; Bh. 3. 144. –उपजीविन् *a.* living on alms, a beggar. –करणम् asking alms, begging. –चरः, –चारः a beggar or mendicant. –चरणम्, –चर्यम्, –चर्या wandering about begging for alms. –पात्रम् a begging-bowl, an alms-dish; so भिक्षाभाण्डम्, भिक्षाभाजनम्. –भुज् *a.* living on alms. –माणवः a young beggar (used as a term of contempt); P. VI. 2. 69 com. –वासस् *n.* a beggar's dress. –वृत्तिः *f.* living by begging, a mendicant's life.

भिक्षाकः (–की *f.*) A beggar, mendicant; P. III. 2. 155.

भिक्षित *p. p.* Begged, asked, &c.

भिक्षुः [भिक्ष्-उन्] 1 A beggar, mendicant in general; भिक्षां च भिक्षवे दद्यात् Ms. 3. 94. –2 A religious mendicant, a Brāhmaṇa in the fourth order of his religious life (when he quits his house and family and lives only on alms), a *Sannyāsin*. –3 The fourth order or stage in the religious life of a Brāhmaṇa (संन्यास). –4 A Buddhist mendicant. –Comp. –चर्या begging, a mendicant's life. –भावः monk-hood, priest-hood. –सङ्घः a society of Buddhist mendicants. –सङ्घाती old or tattered clothes (चीवर). –सूत्रम् a collection of rules for mendicants; P. IV. 3. 110.

भिक्षुकः [भिक्ष्-उक] A beggar, mendicant; आकीर्णं भिक्षुकैर्वान्यैरगारमुपसंव्रजेत् Ms. 6. 51. –की A female mendicant; cf. भिक्षुणी A Buddhist nun.

भिङ्गिसी A variety of कम्बल; Kau. A. 2. 11. 29.

भिण्डः, भिण्डकः, भिण्डा Abelmoschus Esculentus (Mar. भेंडा); एरण्डभिण्डार्कनलैः प्रभूतैरपि संचितैः। दारुकृत्यं यथा नास्ति तथैवाज्ञैः प्रयोजनम् Pt. 1. 96.

भिद् I. 1 P. (भिन्दति) To divide or cut into parts. –II. 7 U. (भिनत्ति, भिन्ते, बिभेद, बिभिदे, अभैत्सीत्, अभिनत्, अभिन्त, भेत्स्यति-ते, भेत्तुम् भिन्न) 1 To break, cleave, split, cut asunder, rend, pierce, break through or down; अतिशीतलमप्यम्भः किं भिनत्ति न भूभृतः H. 3. 38; तेषां कथं नु हृदयं न भिनत्ति लज्जा Mu. 3. 34; Śi. 8. 39; Ms. 3. 33; R. 8. 93; 12. 77. –2 To dig or tear up, excavate; U. 1. 23. –3 To pass through; यदि रोहिण्याः शकटं भिनत्ति रविनन्दनो गगनवीथ्याम् Pt. 1. 211, 212. –4 (*a*) To divide, separate; द्विधा भिन्ना शिखण्डिभिः R. 1. 39. (*b*) To displace; आनन्दजः शोकजमश्रु बाष्पस्तयोरशीतं शिशिरो बिभेद R. 14. 3. –5 To violate, break, infringe; समयं लक्ष्मणोऽभिनत् R. 15. 94; निहतश्च स्थितिं भिन्दन् दानवोऽसौ बलद्विषा Bk. 7. 68. –6 To remove, take away; धैर्यमभिनदुदितं शिशुना Śi. 15. 87.